

Urkunden-Sammlung zur Geschichte der auswärtigen Verhältnisse der Mark Brandenburg und ihrer Regenten

...

namentlich in Beziehung auf Anhalt, Bayern, Böhmen, ... und andere
Länder ; [Urkunden-Sammlung für die Geschichte der auswärtigen
Verhältnisse]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1843

CCXXIX. Der R. König Rudolph ermahnt den Herzog Albrecht von Sachsen,
in der Fehde zwischen den Markgrafen von Brandenburg einerseits und
den Herren von Wenden andererseits den Ersteren keinen ...

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56055](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56055)

bonum. Super iniuriis, quibus vestra tranquillitas et circumiacentis patrie incessanter afficitur et turbatur, vobis ex corde compatimur, volentes et immutabiliter disponentes ad hoc animum nostrum et vires dirigere, quod, depositis omnium discordiarum rancoribus, in pace valeat vestra devotio respirare. Nam nostros sollempnes nuncios ad dominos slauie et ad Marchiones de Brandenburg destinare disponimus, qui ea, que pacis et tranquillitatis fuerint, tractent, ordinent et consumment, sic quod pacis amenitas ubique refloreat, et respublica votiu quiete gaudeat, a persecutionibus liberata. Ad hec sciat vestra fidelitas, quod vester nuncius, lator presencium, quem benigne suscepimus, valde prouide et discrete, de contingentibus nil omittens, vestrum negotium Celstitudini nostre proposuit et pro vestro bono statu, de quo libenter volumus cogitare, tam efficaciter laborauit, quod nos habemus eius sollicitudinem commendatam; petentes, quod vos eundem obinde vobis habeatis propensius recommissum. Datum sriburgi, non. iunij, Regni nostri anno XI°.

Mus der Lübecksch. Urk.-Samml. Nr. CDLXII.

CCXXIX. Der K. König Rudolph ermahnt den Herzog Albrecht von Sachsen, in der Fehde zwischen den Markgrafen von Brandenburg einerseits und den Herren von Wenden andererseits den Ersteren keinen Beistand zu leisten, sondern den Frieden zu vermitteln, am 7. Juni 1284.

Rudolfus, dei gracia Romanorum Rex, semper augustus, Illustri albrechto, duci Saxonie, principi et filio suo karissimo, gratiam suam et omne bonum Ad nostram regiam audienciam est deductum, quod tu, recepta pecunia ab illustribus Marchionibus de brandenburg, eis spoponderis contra dominos Slaue et Ciues lubicenses, nostros fideles dilectos, in gwerarum discrimine, quod inter eosdem marchiones ex una, et predictos dominos Slaue ex parte altera, est subortum, contra nostri honoris et nominis lesionem ac generalis pacis pulchritudinem, pro cuius conseruatione te credebamus et adhuc credimus, iuxta crediti tibi a nobis officium (sic) debitum, eo quod in illis partibus noster officialis et vicarius existis, potius et res exponere et personam, quam in ipsius moliri minus prouide detrimentum, tuum auxilium pro viribus impertiri. Ea propter tuam sinceritatem rogamus et hortamur plenissimo cum affectu, mandantes tibi nichilominus studiose, et precise volentes, quatinus cum ex huiusmodi gwerarum dissensione respublica suum sibi videat imminere periculum, et generalis pacis amplectenda serenitas amare lesionis scissuram sibi fenciat affuturam, non aliquorum, qui forte tuo honori, pro ipsorum commoditate priuata, cupiunt derogare, persuasionibus consenciendo aut aures patulas arrigendo, premisse werre te non immisceas quoquomodo, sed inter dictas partes toto conamine pacis federa studeas reformare. Ob hoc utique nostre excellentie adeo complacabis, quod tuam obinde deuotionem cogimur non immerito commendare. Si vero secus feceris, quod non credimus, nostram offensam te noueris incursum grauitur. Scias etiam, quod in breui nuntios nostros sollempnes ad dictas partes transmittemus, qui prefatos dominos ad conseruandum pacis federa nostro

nomine et auctoritate inducent, ac eos, autorizante domino, reducent ad optate pacis et concordie unionem. Datum friburgi, VII idus Junij, Regni nostri anno XI.

Aus der Kiberschen Urk. Sammlung Nr. CDLXIII.

CCXXX. Vertrag der Markgrafen Otto und Konrad von Brandenburg mit dem Herzoge Buguzlay von Pommern und dem Fürsten Wizlay von Rügen, zu ihrer und ihrer Vettern, Otto Albrecht und Otto, Ausöhnung mit den unterm 14. Juni 1283 wider sie verbündeten Fürsten, Edlen und Städten, vom 13. August 1284.

Inter Illustres principes, dominos Ottonem et Conradum, Marchiones Brandenburgenses, ex vna, et viros nobiles, dominum Buguzlaum, ducem Sclauorum, et dominum Wizlaum, principem Ruyanorum, parte ex altera, super vniuersis causis discordiarum radicitus terminandis, est in hunc modum eorum fidelibus mediantibus placitatum, videlicet: dominus Buguzlaus venire debet super fluentum, Dobre dictum, apud Wizstok, in vigilia sancti Johannis Baptiste decollationis nunc ventura, exhibendus et faciendus ius Illustribus principibus, dominis Ottoni, Alberto et Ottoni, Marchionibus Brandenburgensibus. Erga quem dicti principes venire poterunt, si voluerint, ipsum ius recipiendum. Ibidem etiam venturi sunt, si haberi possunt, dominus Archiepiscopus Magdeburgensis, dux saxonie, dux Brunswicensis, dux Lunenburgensis, qui quatuor ad hoc electi sunt ac deputati, ut enarrent juris sententiam super querimonias partium et promulgent. Quod si de iure huiusmodi dicti domini se intromittere noluerint, dicent tamen, vbi et coram quibus dominis siue principibus ius huiusmodi sit debite faciendum. Si vero hii quatuor principes simul omnes haberi non possent vel saltem tres ex eisdem haberentur vel ex eis duo ad minus, hii inter partes sententiabunt vel dicent, vbi sit ius huiusmodi faciendum. Si vero dicti quatuor principes super huiusmodi iure sententialiter discutere noluerint, Ex tunc tamen quatuor prefati principes super huiusmodi iure discutiendo plenariam sibi obtinebunt potestatem, easdem causas infra diem et annum discutiendas, secundum quod iusticie contentaneum fuerit atque iuri. Si vero domini Marchiones, Otto, Albertus et Otto, in iure recipiendo contenti esse voluerint, pro se suaque sorore et eius filius, prefatus dominus Buguzlaus, dominus Wizlaus de ruya cum sexaginta militibus et quatuor Ciuitatibus Stetin, penkvn, Gripenhagen et Gardiz prestitit fideiussoriam cautionem, quod infra dictum terminum ius huiusmodi faciat, dummodo quatuor septimanis presciat in eo loco, ad quem secure cum amicis suis in itu et in reditu poterit peruenire. Tum vero marchiones, Otto, Albertus et Otto, ibidem dicto domino Buguzlao super obiciendis e contrario simile ius exhibebunt et facient congruum et condignum. Si vero dicti domini Marchiones, Otto, Albertus et Otto, ius recipere recusauerint ab ipso domino Buguzlao, aut ius exhibere et facere eidem; debent Idem dominus Buguzlaus et dominus Wizlaus de ruya ac eorum fideiussores simul et ciuitates a fideiussoria cautione prestita debent esse penitus absoluti. Transacto vero die placitorum, que est in vigilia decollationis sancti